

θὰ σὲ λυπήσῃ τὰ μέγιστα, ὅπως οὕτω μαλαξῆς τὸ πεπρωμένον».

Ἦρσεν ἡ συμβουλή εἰς τὸν Πολυκράτην· ἐπειδὴ δὲ εἶχε περὶ πολλοῦ καὶ διαρκῶς ἔφερε χρυσόδετον τινὰ σφραγίδα, ἔργον τοῦ περιωνύμου καλλιτέχου Θεοδώρου, ἀπεφάσισε νὰ βίβῃ αὐτὴν εἰς τὴν θάλασσαν. Ἄλλ' ἡ θυσία αὕτη δὲν ἐφάνη εὐπρόσδεκτος εἰς τοὺς θεούς. Μετὰ τινὰς ἡμέρας ἔρχεται ἄλιεύς εἰς τὰ Ἀνάκτορα κομίζων δῶρον εἰς τὸν τύραννον μέγαν ἰχθύν· ἐνῶ δὲ παρεσκευάζον αὐτὸν οἱ θεράποντες ἀνεῦρον ἐντὸς τῆς κοιτίας τοῦ τὴν σφραγίδα. Ὁ Πολυκράτης ἔσπευσε νὰ ἀναγγεῖλῃ τὸ θαυμάσιον τοῦτο γεγονός εἰς τὸν Ἄμασιν· ἐκεῖνος δὲ ἐκλαβὼν τοῦτο ὡς ἀπόδειξιν ὅτι ὁ φθόνος τῶν θεῶν μένει ἀνεξιλέωτος, διέλυσε ἐκ τοῦ παραχρῆμα τὴν μετὰ τοῦ σαμίου τυράννου φιλίαν καὶ συμμαχίαν, μὴ θέλων, ὡς ἔλεγε, νὰ λυπηθῇ καιρίως, μανθάνων μετὰ μικρὸν τὸν ὄλεθρον ἀνδρὸς προσφιλεστάτου.

Ὁλίγος τῶντι παρήλθε χρόνος καὶ αἱ προρήσεις τοῦ βασιλέως τῆς Αἰγύπτου ἐξεπληρώθησαν. Ὁ Πολυκράτης, διανοούμενος νὰ κινήσῃ πόλεμον κατὰ τοῦ μεγάλου βασιλέως καὶ ἐξαπατηθεὶς ὑπὸ τοῦ Σατράπου τῶν Σάρδεων Ὀρείτου, ὡς δῆθεν ὁμόφρονος, συνελήφθη ὑπ' αὐτοῦ, μεταβὰς ἀνυπόπτως εἰς Σάρδεις, καὶ ἀνεσταυρώθη. Ἡ τραγικὴ αὕτη λύσις σαφηνίζει εἰς τὸν ἀναγνώστην ποίαν ἔννοιαν ἔχει ἡ ἱστορία αὕτη τοῦ δακτυλίου τοῦ Πολυκράτους, ὡς πρακτικὴ ἐφαρμογὴ τοῦ φιλοσοφικοῦ ἀξιώματος ὅτι ἡ ὑπέροχος εὐτυχία ἄγει πρὸς ὄλεθρον.

Ὁ Ἡρόδοτος οὐδὲν ἕτερον ἀναφέρει περὶ τῆς σφραγίδος ταύτης ἢ ὅτι ἦτον ἐκ σμαράγδου, τοῦ πολυτιμοτάτου τῶν λίθων πρὸ τῆς ἀνακαλύψεως τοῦ ἀδάμαντος. Ἄλλ' ἄλλοι μεταγενέστεροι συγγραφεῖς διέσωσαν λεπτομερείας τινὰς περὶ τοῦ καλλιτεχνήματος τούτου, φυλαττομένου, ὡς ἐπιστεύετο, ἐν ναῶ τινι τῆς Ῥώμης. Καὶ κατὰ τοὺς νεωτέρους δὲ χρόνους ἀμπελοργὸς τις εὔρε πλησίον τοῦ Ἀλβάνου λίθου, ὅστις ἐξελήφθη ὡς αὕτη ἡ σφραγὶς τοῦ Πολυκράτους, ἢ ὡς πιστὸν αὐτῆς ἀντίγραφον. Ἡ σφραγὶς αὕτη εἶναι μεγάλη ὡς πεντάδραχμον, ἀλλ' ὡσεὶδὴς μᾶλλον τὸ σχῆμα. Ἡ γλυφὴ, ἀριστοῦργημα τέχνης καὶ λεπτότητος, εἰκονίζει λύραν καὶ περὶ αὐτὴν τρεῖς μελίσσας περιπταμένας. Κάτωθεν, πρὸς μὲν τὰ δεξιὰ, φαίνεται δελφίν, πρὸς δὲ τ' ἀριστερὰ, κεφαλὴ βοῦς πρὸς τὴν βᾶσιν δὲ ἀναγινώσκεται τὸ ὄνομα τοῦ τεχνίτου.

A. Σ. Β.

Ὁ Εὐριπίδης ὀνειδιζόμενος ὑπὸ τινος ὅτι εἶχε στόμα δυσῶδες, ναί, εἶπε, διότι πολλὰ μυστικὰ κατεσάπησαν ἐν αὐτῷ.

ΤΑ ΤΑΜΙΕΥΤΗΡΙΑ ΕΝ ΕΛΒΕΤΙΑ,

Ἐκτὸς τῶν ἀναριθμητῶν μέσων, τὰ ὁποῖα ἡ Ἐλβετικὴ Κυβέρνησις παρέχει πρὸς μόρφωσιν τῶν πολιτῶν τῆς, δὲν ἐλησμόνησε συνάμα νὰ συνειθίσῃ αὐτοὺς ἐκ νεαρᾶς ἡλικίας εἰς τὴν οἰκονομίαν, καὶ ὁβολόν, οὕτως εἶπεν, νὰ μὴ ἐξοδεύωσιν εἰς ἀντικείμενα ὅλως περιττά!

Ἐστύθησαν πρὸς τὸν σκοπὸν τοῦτον ταμειυτήρια (caisses d'épargnes), χρησιμεύοντα ἰδίως διὰ τοὺς παῖδας τῆς ἐργατικῆς τάξεως, καὶ ἡ σύστασις αὐτῶν δὲν ἀποβλέπει μόνον τὴν συνήθειαν πρὸς τὴν οἰκονομίαν, ἀλλ' ἵνα καὶ συνειθίσωσιν αὐτὰ ἐξ αὐτῆς τῆς τρυφερᾶς τῶν ἡλικίας εἰς τὸ νὰ ᾧσιν εὐάγωγα καὶ ἐπιμελῆ, τότε ἐν τῷ σχολεῖῳ ὅσον καὶ ἐν τῷ οἴκῳ. Ὁ πατήρ ἢ ἡ μήτηρ ἢ ἄλλος τις τῶν συγγενῶν, τότε δίδει ποσὸν τι ὅπερ προαιρεῖται, καὶ τὸ ὁποῖον θεωρεῖται ὡς βραβεῖον προερχόμενον ἐκ τῆς ἐπιμελείας καὶ χρηστῆς ἀγωγῆς, ὅταν τὸ βιβλιάριον τοῦ παιδὸς φέρῃ θαμνοὺς ἐκ μέρους τοῦ διδασκάλου ἢ διδασκαλίσης ἀξίους βραβεύσεως. Ὅθεν ὁ παῖς ἀναγκάζεται νὰ ἦναι ὀχι μόνον ἐπιμελής, ἀλλὰ φρόνιμος καὶ εὐάγωγος, καὶ τοῦτο πρὸς τὸ διπλοῦν συμφέρον του, τὸ νὰ καθίσταται ἀγαπητὸς εἰς τοὺς γονεῖς του, καὶ συγχρόνως ν' αὐξάνῃ τὴν ἰδίαν αὐτοῦ περιουσίαν. Φέρει ἕκαστος παῖς βιβλιάριον (livret) ἐπὶ τούτῳ, ἐν τῷ ὁποίῳ σημειοῦνται τὸ ποσόν, ὅπερ καταθέτει ὡς ἰδίαν αὐτοῦ περιουσίαν κατὰ Σάββατον, καὶ τὸ ὁποῖον δύναται νὰ ἦναι καὶ 10 λεπτά· ἄρχεται δὲ ὁ παῖς τὸ τοιοῦτον ἀπὸ τοῦ 6^{ου} ἔτους τῆς ἡλικίας του.

Τοιαῦτα ταμειυτήρια ὑπάρχουσι καὶ διὰ τὴν ἐργατικὴν τάξιν τοῦ λαοῦ. Ἐἴσι δὲ τοιαῦτα περὶ τὰ 180 ὡς ἔγγιστα εἰς τὰ διάφορα Καντόνια τῆς Ἐλβετίας, περιέχοντα 120 ἑκατομμυρίων φράγκων!²

1. Ἐν Ἑλλάδι μόνον παρὰ τῇ Ἐθνικῇ Τραπέζῃ ὑπάρχει ταμειυτήριον, ὅπως δέχεται ἐπὶ τόκῳ (4 0/10, ὅλα τὰ ἀπὸ καθημερινᾶς οἰκονομίας περισσεύματα πάσης τάξεως πολιτῶν, τὰ ὅποια, γονιμοποιούμενα οὕτω, σχηματίζουν κεφάλαιον. Καθ' ἑκάστην Κυριακὴν ὑπάρχει εἰς τὸ κεντρικὸν κατάστημα τῆς Τραπέζης καὶ εἰς τὰ ὑποκαταστήματα αὐτῆς γραφεῖον, ὅπερ παραλαμβάνει τὰς καταθέσεις ἐνὸς ἑκάστου, καὶ ἀποδίδει, ἐπὶ προηγουμένη αἰτήσεσι, προλαβούσας καταθέσεις. Ὁ ἐλάχιστος ὁρὸς ἑκάστης καταθέσεως εἶνε δρ. 3, ὁ δὲ ἀνώτατος, καταθέσεως τὴν αὐτὴν ἡμέραν καὶ παρ' ἐνὸς καὶ τοῦ αὐτοῦ καταθέτου γενομένης, δρ. 100.

Κατὰ τὴν κατάστασιν τῆς Τραπέζης τῆς 20 Μαΐου ε. ε., ἦσαν καταθεθεῖναι ἐν Ἀθῆναις δρ. 301,807, ἀντιπροσωπεύουσαι 1100 καταθέτας, ἐξ ὧν 700 ἦσαν γυναῖκες καὶ 400 ἄνδρες. Ἐκ τῶν γυναικῶν αἱ πλείους εἶνε ὑπηρέτριαι καὶ ἐργάτιδες, οἱ δὲ ἄνδρες ὡς ἐπὶ τὸ πολὺ ἐργάται. Κατὰ τὸν Ἀπολογισμὸν δὲ τοῦ παρελθόντος ἔτους ἦσαν καταθεθεῖναι ἐν τέλει Δεκεμβρίου ἐν τοῖς Ὑποκαταστήμασι τῆς Τραπέζης δρ. 111,133, ἐξ ὧν δρ. 76,362 ἀνήκον εἰς τὸ ταμειυτήριον τοῦ ὑποκαταστήματος Σῆρου. Σ. τ. Δ.

2. Περὶ ἐκπαίδ. ἐν Ἐλβετίᾳ ὑπὸ Β. Ν. Βουλγάρεως.